

træffe vi den første Bestemmelse om Fiskeriretten til Ø-Kloster. Klosteret bliver jo betænkt med store Jordejendomme og faar ogsaa Fiskeriret. Til de to Altre i Klosteret, til Frue Alter og St. Anna Alter, blev der givet en Fiskeriret Øster paa til Hagedyb, som ligger ved Ø-Kloster, og til Halsvede. Vi finde denne Bestemmelse i D. L. 5—10—45. Denne Retighed voldte i sin Tid vældige Stridigheder imellem Ø-Kloster og Børglum Kloster, og Frederik I. bekræftede i 1524 denne Ret for Ø-Kloster, uden hvis Tilladelse ingen maatte fiske i det Vand. Denne Fiskeriret har ogsaa i sin Tid voldt Bryderi med Ministeriet, idet Ejeren af Ø-Fiskeriet, da det ny Løb blev mudret op ved Draget, anlagde Sag mod Ministeriet, fordi de opmudrede gennem hans Bundvaudsstager, og Ministeriet fandt sig ikke foranlediget til at gaa ind paa at yde Erstatning. Det forekommer mig alligevel, at Ministeriet til sidst gik ind paa at yde 300 Rigsdaler, men dette Beløb fandt Ejeren for lille. Sagen blev saa henvist til Retten, og ved Hof- og Stadsretsdøm af 1. November 1875 blev Indenrigsministeriet tilpligtet at udrede en Erstatning, der skulde fastsættes efter tvende uvidlige, sagkyndige Mænds Skøn. Mændene kom til det Resultat, at Ejeren skulde have 8,000 Kr. Dette fandt Ministeriet var alt for stor en Erstatning, og det lod udmelde et Overskøn, bestaaende af 4 Mænd. Dette delte sig i to Grupper paa to og to hver, de to bestemte, at der skulde udredes 6,000 Kr., de andre stemte for 2,000 Kr. Ministeriet valgte saa den mindste Sum, nemlig 2,000 Kr. med Renter deraf fra 16. Februar 1871 til 18. September 1877, hvilke udgjorde 658 Kr. 77 Ø. Der kan jo være Tvivl om, hvorvidt der var saa meget ved det for Fiskeriejeren, thi se vi hen til Renterne, vil der allerede deraf fremgaa, at Sagen har staaet paa i en Aarrække, saa det er et Spørgsmaal, om ikke den har kostet alle de Penge, han omsider fik. Jeg tror dog ikke, at vi, selv om vi faa Forslaget vedtaget, som det foreligger, faa Ret til at benytte Fiskeriet, hvor der er nogen, der har Skøde derpaa. Jeg var imidlertid ved at tale om Uddybningsarbejder og maa maaske med et Par Ord omtale, at det forekommer mig, at der f. Eks. i Bejstrup-Løbet ogsaa af Staten voldes Ulemper paa de Fiskestader, der ere paa Siden af Bejstrup-Løbet, idet det Mudder, der mudres op og udtømmes af Strømmen, føres ind og bundfældes paa disse Pladser. Men som Helhed tror jeg,

at selv om vi ikke skulle faa synderlige Forandringer i § 6, maa det dog anses for at være et Fremskridt i Sammenligning med den bestaaende Lov, og det forekommer mig ogsaa, at dersom vi overhovedet skulde gøre os Haab om at faa et Forslag vedtaget, skulde vi ikke omkalfatre alt for meget paa Forslaget her, idet det saa er min Tro, at vi ikke ville være i Stand til at gennemføre det.

Lad mig med det samme lige nævne et andet Punkt. Jeg nævnede i Fjor under Behandlingen af Vestkystthavnesagen, at Fiskeriet til Vestervig Kloster indbragte 2,000 Rigsdaler aarlig, og at Kong Frederik den Tredie i 1663 solgte dette Fiskeri og Fiskeriretten i Gaardhus Mølleaa for 5,000 Rigsdaler, og jeg tilføjede derefter: „Naar vi tænke os, hvad 5,000 Rigsdaler vil sige i den Tid, kan man danne sig en Mening om, hvad Fiskeriet i Limfjorden den Gang var værd“. Denne Udtalelse vil jeg gerne, da jeg nu er kommen til at tale om Fiskeriet, drage frem her, da det forekommer mig, at der den Gang blev taget noget overlegent paa den Udtalelse fra enkelte Medlemmers Side. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) benyttede nemlig Lejligheden, da han bagefter fik Ordet, til at sige: „Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) var saa elskværdig i Gaar at minde om, at der virkelig var Fisk i Limfjorden før Kanalens Gennembrud i 1825, og at der ogsaa blev fanget nogle af dem, og han føjede til, at i Indsørerne i Thy, i Fladesø og i en Mølleaa, var der en meget stor Mængde Fisk.“ Jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem var bleven nede ved Limfjorden. Der har der været Fisk nok. Alle ere enige om, at Limfjorden har været — og det fra Arilds Tid — et af vore bedste Fiskevande og er det endnu den Dag i Dag.“ Det forekommer mig nu alligevel, at det var et noget mærkeligt Referat af de Udtalelser, jeg fremkom med den Gang, thi jeg nævnede jo slet ikke noget om Fiskeri i Indsørerne oppe i Thy, jeg nævnede, at Fiskeriet til Vestervig Kloster havde kostet 5,000 Rigsdaler i 1663 og havde indbragt en Sum af 2,000 Rigsdaler aarlig i Forvejen. Saa vidt jeg har forstaaet, stod Fladesø den Gang i umiddelbar Forbindelse med Limfjorden. Men for at der ikke skal herske Misforstaaelse om det Punkt i Fremtiden, vil jeg føje til, hvad jeg ikke fik Lejlighed til at sige i Fjor, fordi det var lige henimod Kl. 4, da jeg sagde det, og derfor ikke kunde faa Lejlighed